

Debreceni Ítéltábla

Bf.II.452/2021/11. szám

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2021. november 15. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette és más bűncselekmények miatt és társai ellen indított büntető ügyben a Debreceni Törvényszék 2021. június 21. napján kihirdetett 24. B. 246/2020/54. számú ítéletét megváltoztatja a következők szerint.

I. r. vádlott a testi sértés büntettét [Btk. 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés 1. fordulat] és II. r. vádlott a testi sértés büntettét [Btk.164.§ (1) bekezdés (3) bekezdés, (6) bekezdés d) pont] társtettesként követte el.

III. r. terhére megállapított bűncselekmény minősítése helyesen 2 rendbeli társtettesként elkövetett testi sértés büntette [Btk.164.§ (1) bekezdés (8) bekezdés 1. fordulat, Btk.164.§ (1), (3), (6) bekezdés d) pont].

III. r. vádlott szabadságvesztés büntetés tartamát 2 (kettő) évre súlyosítja)
A szabadságvesztés büntetés végrehajtását 5 (öt) évi próbaidőre felfüggeszti.

Egyebek az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

A szabadságvesztés tartamába I. r. vádlott esetében a 2020. július 11. napjától 2020. november 2. napjáig, III. r. vádlott esetében 2019. november 19. napjától 2020. november 2. napjáig bűnügyi felügyeletben töltött időt rendeli beszámítani.

A másodfokú eljárásban felmerült 46.307.- (negyvenhatezer-háromszázhet) forint bűnügyi költségből I. r., 17.507 (tizenhétezer- ötszázhet) forintot, II. r. vádlott 14.400 (tizennégyezer-négyszáz) forintot ésIII. r. vádlott 14.400 (tizennégyezer-négyszáz) forintot visel.

Az elsőfokú ítélet rendelkező részéből mellőzi a 2021. március 8., 24. hatánapjaira történő utalást.

A másodfokú ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] A Debreceni Törvényszék 2021. június 21. napján kihirdetett 24.B.246/2020/54. számú ítéletével I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C) törvény (a továbbiakban: Btk.) 164.§ (1) bekezdésében meghatározott és a (8) bekezdés I. fordulata szerint minősülő és büntetendő testi sértés büntetében, és ezért 3 év szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg. Rögzítette, hogy I. r. vádlott a szabadságvesztés büntetéséből, annak 2/3-ad részének letöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra) I. r. vádlott által előzetes fogva tartásban és bűnügyi felügyeletben töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte.

[2] II. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk.164.§ (1) bekezdésében meghatározott és a (3) valamint (6) bekezdésének d), pontja szerint minősülő és büntetendő testi sértés büntetében, és ezért 1 év 6 hónap szabadságvesztésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg. Rögzítette, hogy II. r. vádlott a szabadságvesztés büntetéséből annak 2/3-ad részének letöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra) Az II. r. vádlott által előzetes fogva tartásban, valamint bűnügyi felügyeletben töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte.

[3] III. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk.339.§ (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés a), és d), pontja szerint minősülő és büntetendő garázdaság büntetében, melyet társtettesként követett el, ezért 10 hónap szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg. A szabadságvesztés végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette, továbbá rendelkezett arról, hogy III. r. vádlott a büntetése utólagos végrehajtása esetén annak 2/3-ad részének kitöltését követő napon bocsátható legkorábban feltételes szabadságra)

[4] A törvényszék rendelkezett a lefoglalt bűnjelekről, valamint külön-külön kötelezte a vádlottakat az eljárás során felmerült és őket terhelő bűnügyi költség viselésére.

[5] Az ítélet ellen I. r. vádlott és védője, II. r. vádlott és védője, valamint III. és védője enyhítés végett jelentettek be fellebbezést (Debreceni Törvényszék 24.B.246/2020/54. jegyzőkönyv).

[6] Az ügyész III. r. vádlott vonatkozásában a bűncselekmény téves minősítése miatt és a kiszabott büntetés súlyosítása végett jelentett be fellebbezés 2 rb. súlyos testi sértés büntetének megállapítása céljából, melyből 1 rb. cselekmény kísérleti szakban maradt. I. r. és II. r. vádlottak vonatkozásában az ítéletet tudomásul vette.

[7] III. r. vádlott védője a perorvoslat írásbeli indokolásában (10. számú másodfokú irat) a korábban bejelentett fellebbezését fenntartotta) Jogorvoslati kérelmében azonban az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást is vitatta, annak ellenére, hogy a korábban bejelentett fellebbezése csak enyhítésre irányult. Beadványában továbbá az elsőfokú ítélet helybenhagyását és egyúttal a Fellebbviteli Főügyészség indítványának elutasítását kérte.

[8] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.231/2021/3. számú átiratában a bejelentett védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak, III. r. vádlott terhére szóló fellebbezésének irányának megfelelően azt módosítással tartotta fenn.

[9] Indítványozta, hogy a Debreceni Ítéltábla nyilvános ülésen a Debreceni Törvényszék 24.B)246/2020/54. számú ítéletét a Be.606.§ (1) bekezdése alapján változtassa meg, III. r. vádlott bűnösségét 2 rb. társtettesként elkövetett testi sértés büntetében [Btk.164.§ (1) (8) bekezdés I. fordulata, Btk.164.§ (1) (3) (6) bekezdés d), pont] állapítsa meg és halmazati büntetésül börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre, valamint közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélje, továbbá állapítsa meg, hogy I. r. és a II. r. vádlottak a terhükre rótt bűncselekményt társtettesként valósították meg. Egyebekben az elsőfokú bíróság helyes rendelkezéseit hagyja helyben.

[10] A másodfokú bíróság a fellebbezések elintézésére a Büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC) törvény (a továbbiakban: Be.) 599.§ alapján nyilvános ülést tűzött ki.

[11] A nyilvános ülésen az I. r. vádlott védője a fellebbezésben foglaltakat fenntartotta) Előadása szerint lényeges körülmény, hogy semmilyen verekedés nem történt volna, ha sértett nem ment volna oda III. r. vádlott lakásához és nem vonja felelősségre, hogy miért vitatkozik. Ez olyan enyhítő körülmény, amit nem vett figyelembe az elsőfokú bíróság. Kérte, hogy vegye az ítéltábla figyelembe továbbá, hogy védence családfenntartó, három gyermek eltartásáról gondoskodik, az ő kivonása a családi egységből rendkívül nagy hátrányt okozna, erre figyelemmel indítványozta az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés enyhítését.

[12] II. r. vádlott védője a büntetés enyhítése érdekében bejelentett fellebbezését változatlanul fenntartotta, mivel álláspontja szerint nem vette kellőképpen figyelembe a törvényszék az enyhítő körülményeire, így azt, hogy védence nem volt kezdeményezője az eseményeknek.

[13] III. r. vádlott védője az írásban benyújtott fellebbezését változatlan tartalommal fenntartotta a büntetés enyhítése érdekében. Az ügyészi indítvány megalapozottsága esetén is végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását indítványozta)

[14] Az ügyészi fellebbezés alapos, a védelmi fellebbezések azonban nem.

[15] Az ítéltábla I. r., II. r. és III. r. vádlottak vonatkozásában a bejelentett perorvoslatok folytán a Be.590.§ (1) és (2) bekezdése alapján eltérő törvényi rendelkezés hiányában az ítélet megalapozottságát, illetve az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását arra tekintet nélkül bírálta felül, hogy ki és milyen okból fellebbezett (teljes revízió). Az ügyészi perorvoslat ugyanis támadta részben a bűncselekmények minősítését, így a másodfokú eljárásban a törvény fő szabálya értelmében teljes volt a felülbírálat.

[16] A felülbírálat során a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le. Nem vétett sem abszolút, sem olyan súlyú relatív hibát, amely hatályon kívül helyezési okot képezne. Az ítéltábla az eljárási szabályok vizsgálatát követően arra a meggyőződésre jutott, hogy a Törvényszék a tárgyaláson megvizsgált bizonyítékokat egyenként és összességükben is okszerűen értékelte,

az általa rögzített tényállás túlnyomórészt megalapozott, azonban az kisebb mértékben kiegészítésre, pontosításra szorul az iratok tartalma alapján a Be. 592. § (2) bekezdés a) pont alkalmazásával a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja és a Be. 599.§ (2) bekezdés a) pontját is felhívva:

[17] II. r. vádlott vonatkozásában korábbi büntetésének felsorolása köréből mellőzi a Berettyóújfalui Járásbíróság 2014. október 30. napján kelt 9.Bpk.225/2014/4., valamint a Berettyóújfalui Járásbíróság 2015. október 20. napján kelt 10.Fk.409/2014/18. számú ítéleteket.

[18] Az ítélet [9] bekezdését akként pontosítja, hogy I. r. vádlott bántalmazása következtében szenvedte el a sérüléseit, míg a [10] bekezdést úgy pontosítja, hogy sértett II. r. vádlott bántalmazásának következtében szenvedte el a sérüléseit.

[19] Az így pontosított. illetve kiegészített tényállás már megalapozott és irányadó a másodfokú eljárásban a Be. 593. § (3) bekezdése alapján.

[20] A Btk. 97. § (2) bekezdésében foglalt szabály szerint a közhiteles nyilvántartásban nem szereplő elítélés kapcsán a hátrányos jogkövetkezmény nem állapítható meg. A korábbi közérdekű munkára ítélet így súlyosító körülményként sem vehető figyelembe. E körben utal rá az ítélőtábla, hogy a korábbi büntetésekre, intézkedésekre és azok végrehajtására vonatkozó közhiteles bűnügyi nyilvántartásban rögzített, csupán megállapítást és bizonyítást nem igénylő adatok nem a tényállás részei [Kúria Bfv.I.611/2019/10.]

[21] A felülbírálat során az volt megállapítható, hogy a Törvényszék a bizonyítási eljárást valamennyi lényeges tényre kiterjedően folytatta le, ügyfelderítési kötelezettségét teljesítve. Az ügy helyes eldöntése szempontjából a releváns bizonyítékokat megvizsgálta és azokat okszerűen, gondosan, a logika szabályai szerint mérlegelte. Vizsgálta a vádlottak vallomásait, védekezésüknek fő irányát és részleteit, értékelte továbbá a cselekményről közvetve vagy közvetlenül információt szerző személyek vallomását. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján helyesen állapította meg, hogy az első rendőri intézkedést követően nem éssértettek támadtak rá a vádlottakraIII. r. vádlott házában, hanem I. r., II. r. és III. r. vádlottak jelentek meg botokkal felfegyverkezve, verekedést provokálva a sértettek tartózkodási helyén. A tanúk következetes és az elsőfokú bíróság által helyesen értékelt vallomása alapján nem vitatható az sem, hogy sértett fejsérülését I. r. vádlott okozta, és nem II. r. vádlott. A sérülés bekövetkezésével kapcsolatban is helytállóan vont következtetést annak elkövetési mechanizmusával kapcsolatban az elsőfokú bíróság. Helyesen zárta ki ebben a körben a II. r. vádlott által előadottakat. Az is egyértelműen megállapítható volt, hogy sértett maradandó fogyatékkal járó ujj sérülését II. r. vádlott okozta)

[22] Az eljárás során beszerzett és többször kiegészített igazságügyi orvosszakértői vélemények is teljes mértékben összhangban állnak a sértettek és az ő nyilatkozataikat alátámasztó tanúk, így ..., ..., vallomásával, illetve a beszerzett okirati bizonyítékokkal, így a helyszíni szemle jegyzőkönyv tartalmával. Az ítélőtábla is utal rá, hogy semmilyen adat nem támasztotta alá azt, hogy a sértettek bántalmazására III. r. vádlott lakóhelye előtti közterületen került sor. Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a vádlottak általi

bántalmazás következtében sértett közvetetten életveszélyes sérülést szenvedett, míg maradandó fogyatékossgal gyógyuló sérülést.

[23] Ennek megfelelően az elsőfokú bíróság helyesen minősítette ... I. r. vádlott,sértett sérelmére elkövetett cselekményét a Btk.164.§ (1) bekezdésében meghatározott és a (8) bekezdés I. fordulata szerint minősülő és büntetendő életveszélyt okozó testi sértés büntettének, míg II. r. vádlottsértett sérelmére elkövetett cselekményét a Btk.164.§ (1) bekezdésében meghatározott és a (3), (6) bekezdés d), pontja szerint minősülő és büntetendő maradandó fogyatékossgat eredményező testi sértés büntettének.

[24] Az ítéltábla megállapítása szerint azonban tévedett az elsőfokú bíróság, amikor III. r. vádlott cselekményét a Btk.339.§ (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés a) és d) pontja szerint minősülő és büntetendő társtettesként elkövetett gazdaság büntettének minősítette.

[25] A másodfokú bíróság osztotta a Debreceni Fellebbviteli Főügyészség átiratában foglaltakat, miszerint I. r., II. r. és III. r. vádlottak a sértetteket egyidejűleg közösen, egymás tevékenységét segítve, akarategységben, testi sértésre irányuló szándékkal bántalmazták. Nem vitathatóan III. r. vádlott támogatására, sietve jelentek meg I. r., illetve II. r. vádlottak, felindult állapotban verekedési szándékkal a bűncselekmény elkövetésének helyszínén. Kiabálással, szidalmazással provokálták a sértetteket, továbbá a verekedési szándékukat egyértelműen alátámasztotta, hogy valamennyien testi sértés okozására alkalmas fa botokkal voltak felfegyverkezve. III. r. vádlott, I. r. és II. r. vádlottak cselekvőségével lényegében egyidőben, velük szándékegységben mért ütések mindkét sértettre, úgy, hogy tisztában volt I. r., valamint II. r. vádlottak által alkalmazott erőszak intenzitásával, az ütések irányultságával.

[26] A Btk.13.§ (3) bekezdése alapján társtettesek azok, akik a szándékos bűncselekmény törvényi tényállását, egymás tevékenységéről tudva közösen valósítják meg.

[27] A társtetteségnek alapvetően két ismérve van, a tárgyi oldalon a bűncselekmény közös megvalósítása, alanyi oldalon pedig az a tudat, hogy az elkövetési tevékenységek egymást kiegészítik.

[28] Társtettesként felelnek az elkövetők az eredményért, ha a sértettet egymás tevékenységéről tudva akarategységben közösen bántalmazzák. Nincs jelentősége, hogy a több elkövető közül a súlyos sérülést ténylegesen ki okozta, a bekövetkezett eredményre figyelemmel kell a büntetőjogi felelősségüket megállapítani (BH2007.71).

[29] A társtettesek tudata kölcsönösen kiterjed egymás tevékenységére, azaz a másik társtettes által kifejtett elkövetési magatartás lényeges mozzanataira) Ez nem jelenti azt, hogy annak minden részletét ismerniük kell. Ezen felül a társtettesek szándékegységben cselekszenek, szándékuk átfogja a másik tettestárs elkövetési magatartását, és eredmény bűncselekmény esetében annak eredményét is (BJD)1081, 8504).

[30] Tártstettes az is, aki felismerve társa szándékát, vele akarategységben, egymás tevékenységét kölcsönösen kiegészítve vesz részt a bűncselekmény elkövetésében, vagyis tártstettesként felelnek az elkövetők az eredményért, ha a sértettet egymás tevékenységéről tudva akarategységben közösen bántalmazták. Nincs jelentősége, hogy a több elkövető közül a súlyos sérülést ténylegesen ki okozta, a bekövetkezett eredményre figyelemmel kell büntetőjogi felelősséget megállapítani (BH.2017.357.II).

[31] Az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállás [8] bekezdése tartalmazza III. r. vádlott cselekvőségét. Az elsőfokú bíróság által megállapított és az ítéltábla által elfogadott történeti tényállás alapján III. r. vádlott együtt jelent meg I. r. és II. r. vádlottakkal a utca ... szám alatti ingatlan előtti közterületen. Valamennyiüknél egy-egy darab fa bot volt és együttesen szidalmazták a sértetteket és az ingatlanból próbálták kihívni, verekedést provokálva. A I. r. vádlott általi, érintő bántalmazást követően szinte azonnal megtörtént a ...III. r. vádlott részéről történő bántalmazás, ugyanígy II. r. vádlott részéről történő bántalmazást követően sérelmére szintén III. r. vádlott részéről. A megállapított tényállás szerint III. r. vádlott magatartása nem különült el sem időben, sem térben I. r. és II. r. vádlottak elkövetési magatartásától.

[32] Az ítéltábla álláspontja szerint III. r. vádlott tudata kiterjedt a I. r. és II. r. vádlottak által kifejtett elkövetési magatartás lényeges mozzanataira, közöttük szándék és akarategység jött létre, mely kétségekívül megalapozza a tártstettesi elkövetést.

[33] A kifejtettekre figyelemmel az ítéltábla, tehát III. r. vádlott büntetőjogi felelősségét 2 rb. tártstettesként elkövetett testi sértés bűntettében [1 esetben a Btk. 164. § (1) bekezdés (2) bekezdés I. fordulata, 1 esetben a Btk.164.§ (1) bekezdés (3) bekezdés (6) bekezdés d), pont] állapította meg.

[34] A Btk.79.§ szerint a büntetés célja a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el [egyéni és általános megelőzés]. A Btk.80.§ (1) bekezdése szerint a büntetést a törvényben meghatározott keretek között a céljának szem előtt tartásával úgy kell kiszabni, hogy az igazodjon a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, valamint az enyhítő és súlyosító körülményekhez. A büntetés kiszabása során igen hangsúlyos az egyéniesítés, valamint a szankciónak a tett arányához igazodása) A büntetés kiszabása során a büntetőjog általános elveire és az Alaptörvényből fakadó alkotmányos követelményre is figyelemmel kell lenni. A büntetéssel történő jogkorlátozásnak meg kell felelni az arányosságnak, a szükségszerűségnek és az „ultima ratio” elveinek. [1214/B/1990. AB határozat].

[35] Tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság III. r. vádlott büntetőjogi felelősségét enyhébb büntetési tétellel fenyegetett bűncselekményben állapította meg, ezért a másodfokú bíróságnak a büntetési célnak megfelelő büntetést kellett kiszabnia III. r. vádlottal szemben.

[36] Az enyhítő körülmények nagyobb nyomatékára figyelemmel, így különösen a cselekmény részbeni elismerésére, valamint az általa kifejtett elkövetési magatartás eredményre gyakorolt hatásának csekélyebb fokára és az időmúlásra tekintettel lehetőséget látott a középértéktől való eltérésre, ezért a szabadságvesztés tartamát a Btk.36.§ (1)

bekezdésére figyelemmel 2 évre súlyosította és lehetőséget látva, annak végrehajtását, a Btk.85.§ (1) (2) bekezdésére figyelemmel 5 év időtartamra felfüggesztette, mely büntetés szükséges, egyben elégséges a büntetési célok eléréséhez, tettarányos és kifejezi az egyéniesítés követelményeit is.

[37] A másodfokú bíróság álláspontja szerint I. r. és II. r. vádlottakkal szemben az elsőfokú bíróság nem szabott ki eltúlzottan súlyos büntetést, melynek lényeges enyhítése indokolt lett volna. Megjegyzi azonban az ítéltábla, hogy a I. r és II. r. vádlottak vonatkozásában enyhítő körülményként megjelölt időmúlás vonatkozásában a nagyfokú kitélt mellőzi, tekintettel arra, hogy a másodfokú ítélet meghozatalakor telt el csak a 2 év a bűncselekmény elkövetésétől számítottan.

[38] A Btk.92.§ (1) bekezdése értelmében a kiszabott szabadságvesztésbe be kell számítani az előzetes fogva tartás és az olyan bűnügyi felügyelet teljes idejét, amelynek során a bíróság a terhelt számára előírta, hogy lakást, egyéb helyiséget, intézményt vagy ahhoz tartozó bekerített helyet engedély nélkül nem hagyhat el. A Btk. 92. § (3) bekezdés a) pontja alapján egy napi szabadságvesztésnek fegyház fokozat esetén 5 nap, börtön fokozat esetén 4 nap, fogház fokozat esetén 3 nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg.

[39] Az ítéltábla a Be. 561. § (2) bekezdés a) pontja alapján megállapította I. r. és III. r. vádlottak esetében az előzetes fogvatartásban töltött idő befejező időpontját, mivel azt az ügydöntő határozat bevezető részében kell feltüntetni, továbbá így pontosította a fogvatartásban töltött idő beszámítását is, tekintettel arra, hogy a Debreceni Törvényszék 24.B)246/2020/2. számú 2020. november 2. napján kelt és 2020. december 16. napján véglegessé vált határozatában I. r. és III. r. vádlottak bűnügyi felügyeletét az elsőfokú bíróság ügydöntő határozatának kihirdetéséig úgy tartotta fenn, hogy a vádlottak ... települést nem hagyhatják el, mely rendelkezés már nem felel meg a Btk.92.§ (1) bekezdésében foglalt beszámítás lehetőségének, így az ítéltábla I. és III. r. vádlottak vonatkozásában csak eddig az időpontig fennálló és az előzetes fogvatartás beszámítására vonatkozó 92.§ (1) bekezdésében foglaltak szerinti bűnügyi felügyelet időtartamának beszámításáról tudott rendelkezni.

[40] Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb járulékos kérdésében hozott rendelkezései törvényesek.

[41] Az ítéltábla az elsőfokú ítélet rendelkező részének fejrésében mellőzte a 2021. március 8. és 24-ei határnapokat, tekintettel arra, hogy ezen tárgyalási határnapokon érdemi tárgyalás nem történt, azok elhalasztásra kerültek.

[42] A kifejtettekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be.604.§ (1) bekezdésének b) pontja és a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a szükséges részében megváltoztatta, míg a törvénynek megfelelő rendelkezését helyes indokai alapján a Be. 604. § (1) bekezdés a) pontjára és a Be. 605. § (1) bekezdésére figyelemmel helybenhagyta.

[43] Az Ítéltábla a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget a Be. 613.§ (1) bekezdése alapján állapította meg, és kötelezte a vádlottakat annak megfizetésére, tekintettel arra, hogy a védelmi fellebbezések nem vezettek eredményre.

Debrecen, 2021. november 15.

Dr. Gömöri Olivér sk. a tanács elnöke, Dr. Virágh Pál sk. előadó bíró, Dr. Toma Attila sk. bíró

Záradék: A Debreceni Törvényszék 24.B.246/2020/54. számú ítélete a másodfokú határozatban írt változtatásokkal a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2021. november 15.

Dr. Gömöri Olivér sk. a tanács elnöke

A kiadmány hitelül
kiadó